

УКРАЇНСЬКЕ
ГЕОГРАФІЧНЕ
ТОВАРИСТВО

UKRAINIAN
GEOGRAPHICAL
SOCIETY

УКРАЇНСЬКА ГЕОГРАФІЯ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Том II

Київ - 2016

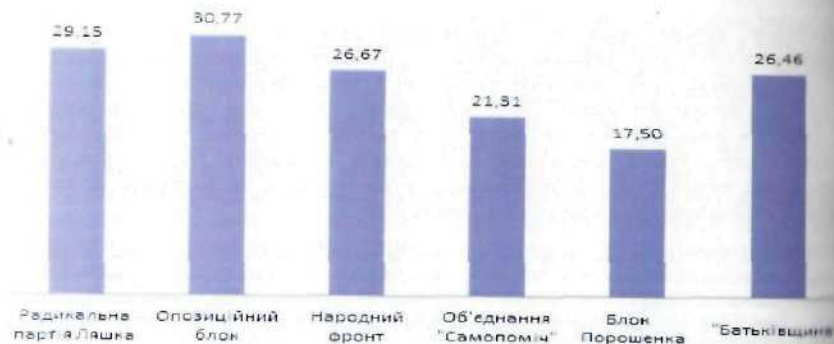

Рис. 1 – Відсоток жінок у списках кандидатів партій

Ми проаналізували кількість жінок, що балотувалися у регіонах на позачергових виборах до Верховної Ради України 2014 року за партійними списками від партії «Батьківщина», «блок Петра Порошенка», «Народний фронт».

Утворилось 5 груп регіонів: I група – регіони з найвищим рівнем представництва жінок у партійних списках (Дніпропетровська та Львівська області), II група – регіони з високим рівнем представництва жінок у партійних списках (Київська область), III група – регіони з середнім рівнем представництва жінок у партійних списках (Миколаївська, Сумська, Харківська та Донецька області), IV група – регіони з низьким рівнем представництва жінок у партійних списках (Рівненська, Чернівецька, Вінницька, Одеська, Кіровоградська, Херсонська та Івано-Франківська області), V група – регіони з відсутністю представництва жінок у партійних списках (Закарпатська, Житомирська, Хмельницька, Тернопільська, Чернігівська, Черкаська та Полтавська області). Отже, найнижчий показник у центральних областях (Черкаська, Полтавська, Чернігівська), а у Закарпатській та Луганській областях – жодна жінка не балотувалась. Загальна тенденція на збільшення прослідковується із північного заходу до південного сходу. Так, найбільший показник у Дніпропетровській та у Львівській областях – 4 жінки. Трохи менший показник – 3 жінки – у Київській та Запорізькій областях.

Частка жінок, що отримали місце у Верховній Раді України є меншою ніж частка жінок, що балотувались (Рис. 2). Суттєва невідповідність помітна у «Опозиційному блоці», частка жінок, маючи прохідний відсоток при балотуванні, не пройшла до Верховної ради. Різниця у відсотках жінок, що балотувались та пройшли, у «Блоці Петра Порошенка» менша, ніж у «Опозиційного блоку». У партії «Батьківщина» майже без відсоткових змін пройшла заявлена частка жінок до Верховної Ради. Найкращі результати у об'єднання «Самопоміч»: з усіх партійців, що отримали місце у Раді, 40% – жінки. Нами було досліджено гендерні співвідношення серед кандидатів в президенти. Отже, жінка кожного разу не вигравала на президентських виборах, хоча представництво жінок серед кандидатів, що балотувались на посаду президента було завжди. Так на виборах президента у 1999 році частка жінок серед кандидатів становила 6,2% (Наталія Вітренко), у 2004 році – 4,1% (Наталія Вітренко), у 2010 році – 16,6% (Інна Богословська, Людмила Супрун, Юлія Тимошенко), та у 2014 році – 9,5% (Інна Богословська, Юлія Тимошенко). Така критично низька частка жінок серед кандидатів в президенти, показує нам, що існує гендерна асиметрія. Вона спричинена саме гендерною нерівністю в державних органах влади та у великому бізнесі. Велика політика є майже недоступною для жінок в Україні. Дуже важливо, щоб жінки були більш активними і приймали участь в політичній сфері.

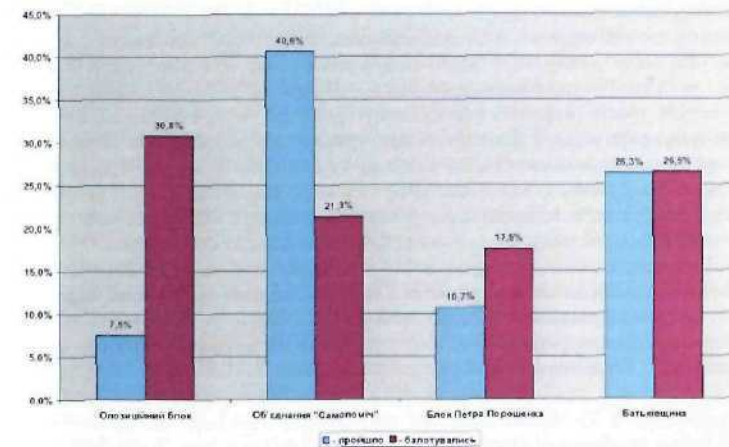

Рис. 2 – Різниця між відсотком жінок, що балотувались та отримали місце у Верховній Раді

Розглянемо електоральні вподобання виборців України та їх регіональні відмінності на президентських виборах 2014 року. Нами були оброблені дані результатів голосування виборців за жінок кандидатів в президенти на позачергових виборах президента України в 2014 році. За результатами аналізу виділено такі групи регіонів: I група – регіони з найвищим рівнем електоральної підтримки жінки кандидата в президенти (Кіровоградська область), II група – регіони з високим рівнем електоральної підтримки жінки кандидата в президенти (Чернігівська, Хмельницька та Чернівецька області), III група – регіони з середнім рівнем електоральної підтримки жінки кандидата в президенти (Волинська, Рівненська, Полтавська, Черкаська, Київська, Житомирська, Вінницька, Тернопільська, Івано-Франківська та Закарпатська області), IV група – регіони з низьким рівнем електоральної підтримки жінки кандидата в президенти (Одеська, Миколаївська, Львівська, Запорізька та Харківська області), V група – регіони з дуже низьким рівнем електоральної підтримки жінки кандидата в президенти (Сумська, Дніпропетровська, Харківська, Луганська та Донецька області). Отже, у східних областях найменший відсоток виборців підтримали жінку, що балотувалась (наприклад, в Сумській області – 7,5%), у той час, як з півдня на захід цей показник збільшується (до 16%-19%), на заході та у центрі України середній показник найвищий (Кіровоградська область – 46,4%, Чернігівська, Хмельницька області – 21,5%).

1. <http://www.ukrstat.gov.ua/> - Кількість людей, що голосували за жінку кандидата на позачергових виборах Президента України 2014 року в областях (округах).

КРУЛЬ Володимир, ДОБИНДА Ірина
Чернівецький відділ

ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АРХЕОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

На нинішньому етапі розвитку рекреаційно-туристичної галузі варто залучати до її традиційних об'єктів нові. Саме до таких слід віднести історико-культурні рекреаційні ресурси, зокрема яких пам'ятки археології (надалі – ПА) виділяються своєю особливістю, бо вони є основою для розвитку археологічного туризму. Останній є тим видом туризму, який потребує від туриста не лише інтересу, але й спеціальних знань, тому через це обмежує коло потенційних у ньому осіб. Принагідно відзначимо, що ПА можна використовувати і в

комплексних туристичних маршрутах, особливо для школярів, які пізнають розвиток людського суспільства.

Археологічний туризм – це вузькоспеціалізований, для незначного кола людей, вид туризму. На нашу думку, його варто популяризовувати, особливо серед молоді, адже він полягає не лише у пасивному спогляданні об'єкта та слуханні екскурсовода, але й у безпосередній участі рекреанта у розкопках, проте під чітким контролем. На відміну від європейських країн, у нашій державі цей вид туризму лише розвивається. Волинська область, у свого чергу, має всі можливості для розвитку археологічного туризму, адже на її території відомі поселення, стоянки, городища, захоронення різних археологічних культур. Даний вид туризму може бути притаманний для території всієї області, проте найбільша кількість таких об'єктів, причому у найдоступнішому вигляді, знаходиться на півдні області.

У Волинській області налічується 150 ПА, з них – 16 національного значення, які й є найціннішими для піднесення туристичної галузі з історико-культурним спрямуванням. До їхнього числа відносяться городище «Вали» IX–XIII ст. у м. Володимирі-Волинському, ранньосередньовічне городище V–IX ст. у с. Зимне Володимир-Волинського, городища у сс. Журавники і Перемиськ. Горохівського (відповідно, XIV–XVII та IX–XIII ст.), городище «Замок» у с. Литовеж та у с. Лежниця IX–XIII ст., Іваничівського, городища у с. Загурі IX–XIII ст. та м-ку Локачі XI–XIII ст. однойменного району, городища IX–XIII ст. у сс. Шепель, Коршів, Усичі та Горзвин Луцького, Ветли Любешівського, Гуща Любомльського, Сока Рокитнівського та Новий Двір Турійського районів.

На території Волинської області представлені об'єкти різних часових епох та найціннішими будуть знахідки часів появи людини. Зокрема, з-поміж 150 зареєстрованих ПА жодна не відноситься до палеолітичних та енеолітичних старожитностей, пам'яток мезоліту тут є 2, неоліту – 1, доби бронзи – 4, ранньозалізного віку – 3, давньослов'янського та ранньосередньовічного періодів – 8, часів Київської Русі та Волинського князівства – 50. Серед археологічних пам'яток останні репрезентовані найбільшою кількістю, ймовірно, через те, що вони є «наймолодшими», а, отже, найкраще збереженими. Проте на території області є чимало археологічних об'єктів, які мають багатшарові поселення (52 од.), а також таких, які ідентифікуються як археологічні знахідки невизначеного часу (11 од.).

Всі ці пам'ятки мають значущість для розвитку рекреації, проте з-поміж них слід виокремити городище X–XI ст. у с. Городище Луцького району, де розкопали садибу волинського феодала, що була зразком європейського ринцарського замку. Також цікавими для туриста будуть такі археологічні пам'ятки, як давньоруські міста. До них можна зарахувати Володимир-Волинський, який має чотирикутний дитинець із заокругленими кутами, що оточений валом 6–8 м із ровом і окольне місто довжиною 1 км і шириною 800 м.

Цінність для шанувальників археологічних артефактів має м. Любомль, де давньоруські міста зафіксовані 2 городищами. Одне із них зустрічається у літописах як княже місто Любомль і знаходиться в урочищі Фосія. Натомість, інше, яке знаходиться в урочищі Шопа навіть не має назви, хоча з розкопок видно, що це було велике місто, яке складалося з двох частин. На території сучасного Камінь-Каширська, на підвищенні правого берега р. Цир, в урочищі Гірка, знаходиться древнє місто XI ст. Камінець. Вигляд міста вказує на те, що до його основи пізніше спорудили нову фортецю. На середину XII ст. припадає утворення м. Коршів, яке знаходилося на лівому березі р. Чорногузки. Нині – це городище під назвою «Замчище», що розміщене навпроти с. Коршів. Давньоруське місто Шепель, залишки якого знайдені у вигляді городища у с. Шепель, розташовувалося на підвищенні над заболоченою рівниною. Залишки давнього м. Кошар можна відвідати у с. Старі Кошари, в урочищі «Замчисько». Окрім ПА національного значення у Зимньому Володимир-Волинського району можна побачити кургани XIII ст. і комплекс печей для обпалювання цегли XIV–XV ст.

Варто звернути увагу й на те, що даний вид пам'яток доволі нерівномірно розосереджений по території, яка досліджується. Переважна більшість адміністративних районів має малу їхню кількість, а саме до 10 одиниць. До таких районів слід віднести Ратнівський та Турійський (по 1), Любешівський (2), Локачинський та Старовижівський (по 3),

Ковельський та Рожищенський (4 і 5, відповідно), Володимир-Волинський (6), Луцький та Любомльський (по 7) й Іваничівський (8). 11 пам'яток є на території Камінь-Каширського району, 14 – Ківерцівського та 23 – Маневицького. Найбільшу кількість ПА, що охороняються державою, має Горохівський район – 55 одиниць. Відзначимо також, що на теренах Шацького району, окрім м-ка, не має цінних для туризму археологічних об'єктів.

Для з'ясування територіальних особливостей розміщення ПА на території Волинської області доцільно запропонувати показник кількості ПА ($P_{\text{пар}}$) на одиницю площі (у нас – на 100 км^2) у межах адміністративних районів та міст обласного значення (окрім Нововолинська, на теренах якого не виявлені ПА, що охороняються державою). Пересічною величиною включеності пам'ятками археології у Волинській області є значення $P_{\text{пар}}$, що сягнуло $0,47 \text{ од./}100 \text{ км}^2$. Виходячи з цього, пересічним інтервалом $P_{\text{пар}}$ для регіону буде той, величини якого коливаються від 0,41 до $1,0 \text{ од./}100 \text{ км}^2$. У його межах знаходяться 5 районів – Ківерцівський, Локачинський, Луцький, Любомльський та Рожищенський. $P_{\text{пар}}$ яких складає, відповідно, 1,0, 0,42, 0,72, 0,47 та 0,54. Причому, за своїм розміщенням вони займають південно-центральне (Луцький та Рожищенський), південне (Локачинський), південно-східне (Ківерцівський) і крайнє західне (Любомльський) положення.

Показники, що нижчі за пересічне значення $P_{\text{пар}}$, мають 7 районів області, які розміщуються за 2 інтервалами. Значення показника $P_{\text{пар}}$ нижче середнього (від 0,16 до $0,4 \text{ од./}100 \text{ км}^2$) притаманні Володимир-Волинському (0,38), Ковельському (0,23) та Старовижівському (0,27) районам і просторово вони знаходяться на заході, у центрі та на внутрішній півночі, відповідно. Дуже низькі значення від 0 до $0,15 \text{ од./}100 \text{ км}^2$ мають 4 райони, а саме – Любешівський (0,14), Камінь-Каширський (0,06), Ратнівський (0,07) та Турійський (0,08). Територіально вони займають північ (Камінь-Каширський та Ратнівський), північний схід (Любешівський) та центр (Турійський) області.

Показники, що вищі пересічного значення $P_{\text{пар}}$, мають лише 3 адміністративних райони. Їхні величини доцільно згрупувати також у 2 інтервалах. Так, у першому об'єднується переважна більшість із цих районів зі значенням $P_{\text{пар}}$ від 1,01 до $2,0 \text{ од./км}^2$. Зокрема, такими є Іваничівський (1,2) та Маневицький (1,02), що розміщуються, відповідно, на південному сході та сході Волинської області. З-поміж усіх районів виділяється найпівденніший Горохівський район та м. Володимир-Волинський, значення $P_{\text{пар}}$ яких складають 4,9 та $11,8 \text{ од./км}^2$, відповідно, і входить у проміжок $\geq 2,01 \text{ од./км}^2$.

Загалом, слід відзначити, що на території Волинської області налічується 69 АП, що відносяться до часів Київської Русі і Галицько-Волинського князівства, включно та мають цінність і привабливість для розвитку тут археологічного туризму. Адже на теренах області представлені артефакти багатьох археологічних культур, що дозволяє розкрити картину розвитку і становлення населення Волині, його побуту і звичаїв.

Насамкінець, відзначимо, що за ПА доцільно прокладати рекреаційно-туристичні маршрути, які не повинні включати великої кількості об'єктів і не простягатися на значні відстані, бо вони розраховані не для пасивного перегляду. Такі маршрути можуть пролягати, наприклад, територією Горохівського району, де розміщується, про що уже йшлося вище, найбільша кількість археологічних об'єктів, які охороняються державою – 55, з яких 2 мають національне значення. З-поміж інших районів для археологічного маршрутування варто відзначити об'єкти Маневицького, Луцького та Локачинського районів. Причому, два останніх хоча й не виділяються великою кількістю археологічних пам'яток, проте, із 10 наявних на їхніх землях, 6 мають національне значення. До числа виділяваних районів зачислимо ще й Ківерцівський, археологічні рекреаційні об'єкти якого, за умови вдалого використання, можуть виступати також туристичними атракціями. Виходячи з усього вище висловленого наголосимо, що, південна та східна частини області мають найбільші перспективи для розвитку археологічного туризму.

1. Ковалів В. Старожитності Волині – Львів: Укр. технології, 1997 – 232 с. 2. Криві В. П., Ковалюк І. П. Рекреаційно-історичні рекреаційні ресурси Волинської області // Рекреаційний потенціал Прикарпаття: історія, сучасний стан, перспективи: матеріали міжнародної наукової конференції «Туризм і розвиток регіону» (Івано-

КРУЛЬ Галина, ПАЛАМАРЮК Марія
Чернівецький відділ

ТЕРИТОРІЇ ПРІОРИТЕТНОГО РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЇ Й ТУРИЗМУ В БУКОВИНСЬКИХ КАРПАТАХ

Територія Буковинських Карпат є унікальною і потенційно-перспективною для активного використання в туристичній галузі. Її рекреаційно-туристичну привабливість формують особливі й різноманітні рельєфні форми, багаті водні, мінеральні, бальнеологічні ресурси, сприятливі кліматичні умови і ресурси, унікальні об'єкти флори і фауни загальнодержавного значення, недостатньо розвинута поселенська мережа з її самобутніми добре збереженими звичаями і традиціями, численні історико-культурні пам'ятки тощо. Проте потужний потенціал даного регіону використовується в галузі рекреації й туризму, на жаль, не повною мірою.

Опираючись на результати проведеного рейтингово-матричного аналізу, для якого були залучені 15 параметрів природних, історико-культурних та інфраструктурних рекреаційно-туристичних ресурсів, і на основі відповідних обчислень (див. табл. 1), на території Буковинських Карпат варто виділити 5 територій пріоритетного розвитку рекреаційно-туристичної справи [2, 3]. Підґрунтям їхнього виокремлення стала сумарна кількість рейтингових балів показників $ЗП_{\text{ггг}}$ (загальний показник рекреаційно-туристичної ваги), $K_{\text{пв}}$ (коефіцієнт переважання «позитивних» рейтингових величин) та $K_{\text{м}}$ (коефіцієнт переважання «позитивних» рейтингових місць). За їхніми величинами визначено, що територіями першочергового (I рівня) пріоритетного розвитку рекреаційно-туристичної діяльності є ті селищні і сільські ради, що в сумі набрали <10 балів (табл. 1). Вони мають не суттєві поширення, а представлені осередками концентрації природних, історико-культурних та інфраструктурних рекреаційно-туристичних ресурсів. Це дозволяє вести мову про формування в межах територій пріоритетного розвитку рекреації й туризму (I, II та ін. рівнів) кластерної (зонально-кушової) форми територіальної організації. У даному випадку кластер не є математичним результатом застосування кластерного аналізу, а виступає географічно близькою групою природних й історико-культурних об'єктів і технологічно пов'язаних між собою компаній та інституцій, що взаємодіють у певній специфічній галузі людської діяльності, маючи багато спільного та такого, що доповнює одна одну [1].

Території пріоритетного розвитку рекреації й туризму **I рівня** мають сприятливі природні й історико-культурні передумови розвитку туризму, відносно розвинуту туристичну та транспортну інфраструктуру. Головним чинником формування і розвитку цих територій виступає яскраво виражена «ресурсна орієнтація». Тут виділяють Розтоківський і Берегометський туристичні кластери, придатні для потреб пізнавального та науково-пізнавального туризму, спелеотуризму, екстремального та сільського зеленого туризму.

Території **II рівня** характеризуються відносно сприятливими природними та історико-культурними передумовами, розвинутою транспортною інфраструктурою або близьким розташуванням до наявних шляхів сполучення, але недостатнім розвитком туристичної інфраструктури. За результатами матричного аналізу до них відносяться ті селищні і сільські ради, де рівень забезпеченості рекреаційно-туристичним потенціалом (РТП) сягає 10-19 балів, тобто в межах Буковинських Карпат виділяються Маринівський, Путильський, Підзахаричівський і Усть-Путильський кластери (див. табл. 1), де доцільно розвивати пізнавальний, науково-пізнавальний, етнографічний, екстремальний (сплави по р. Черемош) туризм. Недостатньо використовуються ресурси для сільського зеленого туризму, чому не сприяє малорозвинена дорожня мережа, яка часто потерпає від повнених на гірських річках.

Таблиця 1 – Результати матричного аналізу природних, історико-культурних та інфраструктурних ресурсів Буковинських Карпат [4]

Назва сільської чи селищної ради	Загальний показник рекреаційно-туристичної ваги, $ЗП_{\text{ггг}}$		Коефіцієнт переважання величин, $K_{\text{пв}}$		Коефіцієнт переважання місць, $K_{\text{м}}$		Рівень забезпеченості рекреаційно-туристичним потенціалом	
	значення	рейтинг	значення	рейтинг	значення	рейтинг	Σ рейтингів величин	рейтинг
Берегометська	+90,5	1	9,9	3	4	2-5	7,5	2
Вижнєвська	-60,5	19	0,13	21	0,25	20	60	21
Вижнєвська	+35,5	8	2,43	8	0,88	10-13	27,5	9
Довгопільська	-11,5	13	0,85	13	0,88	10-13	37,5	13
Дуківська	-150,5	23	0	23	0	23	69	23
Митівська	+39,5	6	2,59	7	2	7	20	7
Черемешівська	-83	21	0,15	20	0,36	18-19	59,5	20
Путильська	+64,5	3	4,52	5	4	2-5	11,5	4-5
Дуківська	-35,5	17	0,30	18	0,15	21	56	18
Довгопільська	+14,5	9	1,88	10	1,14	9	28	10
Косівська	-76,5	20	0,16	19	0,36	18-19	57,5	19
Ковалівська	-27,5	15-16	0,50	16	0,67	14-16	46,5	16
Маринівська	+47,5	5	12	2	4	2-5	10,5	3
Підзахаричівська	+59,5	4	5,19	4	4	2-5	11,5	4-5
Плосківська	-1,5	11	1,21	11	0,88	10-13	33,5	11
Розтоківська	+79,5	2	87	1	14	1	4	1
Селятинська	-2,5	12	1,11	12	0,88	10-13	35,5	12
Сергіївська	+7,5	10	2,07	9	1,5	8	27	8
Усть-Путильська	+37,5	7	4,21	6	2,75	6	19	6
Шешівська	-20,5	14	0,73	14	0,67	14-16	43	14
Яблунівська	-27,5	15-16	0,59	15	0,67	14-16	45,5	15
Іан-Підгірська	-39,5	18	0,41	17	0,50	17	52	17
Ст. Красношорська	-104	22	0,04	22	0,09	22	66	22

До територій пріоритетного розвитку рекреації й туризму **III рівня** відносяться ті кластери, рівень забезпеченості РТП яких сягає 20-29 балів, з-поміж них Митівський, Сергіївський, Вижнєвський і Довгопільський кластери. Це території з більш-менш сприятливими природними (Сергіївський) та історико-культурними (Митівський) або дуже сприятливими історико-культурними (Вижнєвський) передумовами розвитку туризму. В їхніх межах може відзначатися або доволі значний (Митівський і Вижнєвський), або недостатній (Сергіївський), або незадовільний (Довгопільський) розвиток туристської інфраструктури. Тут є можливості для розвитку гірськолижного, пізнавального, науково-пізнавального, санаторно-оздоровчого, екологічного, релігійного й екстремального видів туризму. Не повністю використовуються резерви територій для сільського зеленого туризму.

Території пріоритетного (краще – умовно пріоритетного) розвитку туризму **IV рівня** – це території із відносно сприятливими природними та історико-культурними передумовами розвитку рекреації й туризму, але переважно недостатньо розвинутою готельно-ресторанною і транспортною інфраструктурою. До них віднесемо кластери із рівнем забезпеченості РТП у діапазоні 30-39 балів: Плосківський, Селятинський і Довгопільський кластери. У їхніх межах можна розвивати пізнавальний, науково-пізнавальний, екологічний, спелеологічний види туризму. На цих територіях є значні

Гормиз О. Суспільно-географічне оцінювання впливу господарської діяльності на навколишнє середовище Чернігівської області.....	64	Клим С. Округи Чернівецької області.....	125
Григнасюк А. Ландшафтно-пейзажні комплекси Шацького-Любомльського рекреаційного району.....	66	Клячко Л., Вірченко Н., Швець Д. Туристсько-інформаційні центри як складова розвитку туристичної галузі в Україні.....	126
Грицевич В. Форми мілнливості, як один з аспектів суспільно-географічного вивчення.....	67	Ковальчук І., Мартинюк В. Конструктивно-географічні дослідження озерно-басейнових систем для потреб збалансованого природокористування.....	128
Грицько В., Грицько-Андрієш Ю. Суспільно-географічна оцінка та аналіз чинників природного та екологічного напрямку, що викликають структурні зрушення в регіональних АПК.....	69	Ковальчук Ю. Бально-рейтингова оцінка міст Подільського суспільно-географічного району (на прикладі історико-культурних туристичних ресурсів).....	131
Грицько-Андрієш Ю., Грицько В. Транскордонне співробітництво як засіб розвитку прикордонних регіонів України.....	71	Козайчук С. Розуміння поняття «сад» і «садовий ландшафт».....	133
Гришко С. З історії пізнання взаємозв'язків між лісом і степом: основні етапи.....	73	Козинська І. Особливості формування і ландшафтна структура гранітного варіанту типу місцевості «кам'янистий бедленд».....	135
Гусєва Н. Тенденції просторового розвитку регіонів України (на основі коефіцієнту першості).....	75	Коринний В., Гусак О. Еколого-економічна оцінка наслідків спорудження Дністровського комплексного гідровузла.....	137
Данилова О., Заблотовська Н. Формування екотуристичного кластеру в контексті збалансованого розвитку регіону (на прикладі Чернівецької області).....	78	Коротун С., Коротун О. Географічні чинники розвитку рекреаційно-туристичного комплексу Рівненської області.....	139
Дедов О. Грунти в умовах кліматичних змін (на прикладі Вінницької області).....	80	Косташук В. Географія міжнародних туристичних потоків Чернівецької області із країнами світу на початку ХХІ століття.....	141
Джемаєв В., Ковбас І. Порівняльна характеристика соціально-економічного становлення сільського населення субурбанізованих і периферійних територій (географічні аспекти на прикладі Івано-Франківської області).....	82	Косташук І. Релігійний та конфесійний простори, їх спільні та відмінні риси.....	143
Дистрянська Н., Дистрянська І. Просторово-часові тренди депопуляційних процесів у сільській місцевості України.....	84	Котко О., Гришок Т. Ознаки та тенденції розвитку товарного ринку в системі світового господарства.....	145
Домаранський А. Проблеми топонімічного поля Кіровоградської області.....	85	Кочеткова І., Плесак Ю. Туристсько-рекреаційний потенціал Шацького НПП.....	147
Дударчук К. Особливості формування високоякісного турпродукту в аграрних регіонах.....	87	Кравчук Я., Зінко Ю., Гнатюк Р., Шевчук О. Інвентаризація та оцінка георізноманітності Верхнього і Середнього Придністер'я для потреб геоохорони і геотуризму.....	149
Дудка М. Challenges of tourism: on the way from disability to accessibility.....	89	Кривець О. Гендерні співвідношення в політичній сфері України.....	151
Закутинська І., Сливка Р. Головні напрямки і проблеми вивчення військового урбїциду в Україні.....	90	Круль В., Добинюк І. Географічні аспекти розвитку археологічного туризму у Волинській області.....	153
Запотоцький С., Запотоцька В., Левицька О. Пріоритети державної політики у сфері житлового будівництва.....	91	Круль Г., Паламарюк М. Території пріоритетного розвитку рекреації й туризму в Буковинських Карпатах.....	156
Зарубіна А. Антропогенно-природні об'єкти та території в екомережі Кіровоградської області.....	94	Кузичин А. Електоральний зріст ідеологічних уподобань населення в областях Карпатсько-Подільського регіону в світлі парламентських виборів 2014 року.....	158
Заставецька Л. Формування первинних систем розселення у процесі утворення територіальних громад.....	95	Кулінич М. Ландшафтна структура Середнього Подніпров'я.....	160
Заставецька О. Основні риси трансформації галузевої структури господарства аграрних регіонів України.....	96	Лакомова О., Калініченко О. Географічні особливості злочинності Криворізького регіону.....	162
Заставецький Т., Ткач Д., Ілляш І. Сучасні проблеми у вивченні міських поселень України.....	99	Левада О., Арабаджі О., Боговін І. Ринок праці Запорізької області : регіональний аспект.....	165
Іванова В., Хруц Ю. Особливості становлення деяких напрямків туристичної індустрії в Україні.....	101	Лейберюк О. Характеристика карт населення та демографічного розвитку у комплексних атласах України.....	166
Ілляшенко І. Development and current state of the medical industry of Kyiv.....	103	Леонідова І. Природа і ґрунти острова Зміїний, стратегія заходів з їх збереження.....	168
Ільїн Л., Ільїна О. Органо-мінеральні ресурси природних водоем Українського Полісся та перспективи їх використання в санаторно-курортному господарстві.....	104	Лисовський С. Стратегічна екологічна оцінка та роль географії в її імплементації в систему територіального планування України.....	171
Ільїна О., Пасічник М., Пасічник Н. Перспективи використання озера сапропелю Волинської області у лікувальній рекреації.....	106	Лопушаняк Л. Рекреаційно-туристична сфера – важливий чинник регіонального розвитку України та країн Європи.....	173
Казаков В. Напрями оптимізації гірничопромислових ландшафтів.....	108	Лубенець А., Лисичарова Г. Вплив інтеграційних процесів на рівень розвитку країн АСЕАН.....	175
Казакова Т. Структура і функції національної екологічної мережі в контексті сучасних постнекласичних концепцій.....	111	Лук'янець О., Коноваленко О. Аналіз просторового розподілу та мілливості середнього річного стоку води річок Українських Карпат.....	177
Каліновський Д. Оптимізація рекреаційного природокористування на озерах Шацького національного природного парку.....	113	Любченко В. Географічний підхід в дослідженні ринку товарів релігійного призначення (регіональний аспект).....	180
Карнаухова О. Сучасні перспективні напрями підвищення конкурентоспроможності сільського господарства.....	114	Мандрик І., Маковецька Л. Суспільно-географічні аспекти розвитку сфери культури у Волинській області.....	182
Кирилюк О., Самоїленко В. Моделювання фазово-атропізаційної стійкості малої урболандшафтно-басейнової геосистеми річки Даринця.....	117	Мариняк Я. Особливості формування інформаційної бази туристичної галузі в Україні.....	184
Кисельова О., Денищенко Л. Природно-історична зумовленість особливостей та наслідків землекористування на лівобережжі Луганської області.....	119	Маркуш В. Проблема біженців в Україні.....	187
Кітченко Є., Баштанник М., Козленко Т., Михайленко Н. Потенціал забруднення атмосферного повітря в місті Києві.....	121	Мартинюк А. Територіальна організація мобільного зв'язку в Подільському суспільно-географічному районі.....	189
Кляччук В. Торговельні центри, як рушій розвитку торговельних мереж в Україні.....	123	Марущинський А. Трансформація спеціалізації сільського господарства Київського Придніпров'я.....	190